# چگونگی احساس اسماء الهی

شماره پرسش: ۳۵۵۲

تاریخ ارسال پرسش: ۰۶:۰۰:۰۰ ۱۳۹۱/۱۱/۱۳

## متن پرسش

سلام آقای طاهر زاده.سوالی داشتم.اینکه وقتی به حقیقت حیات،علم،آگاهی،بودن، فکر می کنیم راه به هیچ جایی نمی بریم و نمی توانیم بگوییم حیات و زندگی و تجربه آگاهانه چیست و فهم عاجز می ماند،آیا این ها همان ذات خداوند هستند؟وقتی فکر می کنم میبینم نمیشود ذات و حقیقت چیزی را فهمید.نمیدانم منظورم را متوجه شدید؟حقیقت و ذات هر چیزی خداوند است؟اینجوری که اصلا نمیشود هیچی را فهمید.آدم در جیرت می افتد وقتی مثلا به نفس حیات و بودن فکر می کند.هیچوقت نمی شود اینها را توضیح داد.حیات و اگاهی همان خداوند است؟آن چیز که نمیشود فهمیدش آن چیزی که به هر چیزی فکر میکنی در آن حضور دارد همان خداوند است؟من واقعا درمانده شده ام.به هر چیزی فکر میکنم حالم متغیر می شود،آقای طاهر زاده بابا! هیچ چیز را نمیشود فهمید.من چه کنم؟

## متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: خداوند اسماء و انواری دارد مثل حیات و علم و همین‌طور که می‌فرمایید حضرت حق و اسماء او تعریف‌بردار نیستند ولی اولاً: از طریق مظاهر آن‌ها می‌توان متوجه آن‌ها شد ثانیاً: می‌توان علم و حیات و امثال این اسماء را احساس کرد ولی نمی‌توان در ذهن آورد. پیشنهاد می‌کنم مباحث برهان صدیقین و معرفت‌النفس را دنبال کنید تا این نکات بهتر برایتان حل شود.

موفق باشید